

бѣгнахъ, не можъ ; още повече не можъ да ся отрехъ отъ ученіе-то си.” Когато приближавалъ Вормсъ, и опасность-та ставала по-явна, той казалъ на человѣкъ-тъ, когото испратили съ него да го доведе: “Иди, кажи на господарь-тъ си, че, и да има толкозь діаволи въ Вормсъ колкото керемиды има на покрывы-тъ му, пакъ ще влѣзъ въ него.”

Раздраженіе-то было голѣмо. Душа-та на Лутера ся кжсала отъ противоборны мысли; но той ся прѣдалъ на Бога и ся успокоилъ. Повече отъ 5,000 зрители отъ нѣколко народности ся навалили прѣдъ входъ-тъ на залж-тж, въ койшто были ся събрали велможы-тъ на царство-то. Когато Лутеръ ся приближилъ до врата-та на залж-тж, единъ старъ пѣлководецъ го потупалъ по рамо-то, и му казалъ любезно : “Монашче мое, монашче мое, ты има да прѣминешъ прѣзъ таквжъзъ борбж, койшто до сега не смы видѣли, нито азъ нито много други военачалници, и въ най-кръвопролитны-тъ ни войны. Но ако-бы дѣлото което защищавашъ да е справедливо, и увѣренъ си че е справедливо, то върви на прѣдъ въ име-то Божіе, и не бой ся отъ нищо. Богъ е съ тебе ; и Той нѣма да тя остави !”

Императоръ-тъ далъ на Лутера за защитникъ адвокатинъ-тъ Геронимъ Шурфа,